

§ 2.

Se stálými příjmy ustanoven budíž tehdy zvláštní učitel náboženství když vyučování náboženství, jež udělovati má ve vyšších třídách obyčejných škol národních o více než třech třídách, neb na školách měšťanských neb na školách obecných a měšťanských nejméně čtrnáct (14) hodin týdně vyžaduje.

Výjimečně může se sněm zemský na ustanovení zvláštního učitele náboženství se stálými příjmy i tenkráte usněsti, když vyučování náboženství na uvedených školách vyžaduje méně než 14 hodin, ale nejméně 10 hodin týdně, avšak farní duchovenstvo dle stávajících zvláštních poměrů není s to, toto vyučování náboženství zastati.

§ 8.

Je-li zvláštní učitel náboženství s remunerací ustanoven, budíž mu vyměřena 80 K ročně za každou týdenní hodinu vyučovací.

§ 9.

Vyučuje-li náboženství ve vyšších třídách obyčejných škol národních více než trojtřídních aneb na školách měšťanských farní duchovenstvo, nebo dle § 5. zákona ze dne 14. května 1869, ř. z. čís. 62, učitel světský, má zemský úřad školní, vyslechnuv okresní úřad školní, za toto vyučování povoliti remuneraci, která pro kněze farní správy 55 K ročně a pro světského učitele 45 K ročně za každou týdenní hodinu vyučovací vyměřena budíž.

Článek II.

Zákon tento nabude platnosti 1. ledna 1905.

Článek III.

Mému ministrovi pro věci náboženské a pro vyučování jest uloženo, aby zákon tento provedl.

Wallsée, dne 26. prosince 1904.

František Josef v. r.

Hartel v. r.